

ріла? Харашо! Пайдьомте туда. Ви, товариш, покажете ету сволоч.

ТРОХИМ: — Та як хочете, то і покажу. Але-ж вона здорово кусається! Така вона злюща, що й не приступай.

КОМІСАР: — Нічаво, товариш! Вазьмьом в поміщ десяток салдат.

ТРОХИМ: — Хиба що застрілять. Але шкода.

КОМІСАР: — Стрелять не лъзя без допросу.

Нада допрос делать.

ТРОХИМ: — Де там! Не поможе. Як Гаврило спустить з ланцюха, то і просить не поможе.

КОМІСАР: — В цепи вазьмьом!

ТРОХИМ: — Та таки ціпом скорше обженешся, як рушницею.

КОМІСАР: — Ну, да!

ТРОХИМ: — Та Гаврило не дасть.

КОМІСАР: — Что ето значить, не дасть? І ево вазьмьом! Ето мятеж. Контрреволюціонное движеніе.

ТРОХИМ: — Ну, коли тепер такий закон...

КОМІСАР: — Да, ето закон!

ТРОХИМ: — А за царя то можна було й десять тримати.

КОМІСАР: — Как? Ані билі ещо за царя?

ТРОХИМ: — Та були. Мій-же Гривко ще за царя був.

КОМІСАР: — Ну, да! Известно. Ревком бил ещо во время япанської війни!

ТРОХИМ: — О, ні, вибачайте! Йому тільки на пятий год.

КОМІСАР: — Здесь у вас в Малороссії, да! А в